

Institut Internacional del Teatre (ITI)

Organització Mundial d'Arts Escèniques

Missatge per al Dia Mundial del Teatre, 27 de març de 2022

Autor del missatge: Peter SELLARS, EUA

Director de teatre, òpera i festivals

Traducció al valencià del Servei de Llengües i Terminologia de la Universitat Jaume I

Missatge per al Dia Mundial del Teatre del 2022, a càrrec de Peter SELLARS

Benvolgudes amigues,

Benvolguts amics,

Mentre el món està pendent a cada instant d'un degoteig diari de reportatges informatius, podria proposar que tots nosaltres, com a creadors, ens endinsem en el nostre àmbit, la nostra esfera i la nostra perspectiva de temps èpic, de canvi èpic, de consciència èpica, de reflexió èpica i de visió èpica? Vivim en un període èpic de la història de la humanitat i els canvis profunds i transcendents que estem experimentant en les relacions dels éssers humans amb si mateixos, entre ells i amb mons no humans estan gairebé més enllà de la nostra capacitat de comprensió, d'articulació, d'esment i d'expressió.

No vivim en el cicle de notícies de 24 hores, vivim a la vora del temps. La premsa i els mitjans de comunicació no estan dotats ni tenen capacitat per fer front a allò que estem experimentant.

On és el llenguatge, quins són els passos i quines les imatges que podrien permetre'ns comprendre les profundes transformacions i ruptures que estem experimentant? I com podem transmetre el contingut de les nostres vides en el moment actual com a experiència i no com a reportatge?

El teatre és l'expressió artística de l'experiència.

En un món aclaparat per campanyes de premsa massives, experiències simulades, prediccions esfereïdores, com podem anar més enllà de la repetició interminable de xifres per experimentar el caràcter sagrat i inabastable de cada vida, de cada ecosistema, d'una amistat o la qualitat de la llum en un cel estrany? Dos anys de COVID-19 han torbat els sentits de les persones, han limitat les vides de la gent, han trencat lligams i ens han situat en una estranya zona zero d'habitació humana.

Quines llavors cal plantar i replantar durant aquests anys, i quines són les espècies invasores que han crescut desmesuradament i que cal eradicar de manera total i definitiva? Hi ha tanta gent al límit... Hi ha tant violència desencadenada, de forma irracional o inesperada... Hi ha tants sistemes establerts que s'han revelat com a estructures de crueltat contínua...

On són les nostres cerimònies commemoratives? Què necessitem commemorar? Quins són els rituals que ens permeten per fi tornar a imaginar i començar a assajar els passos que mai abans havíem fet?

El teatre de la visió èpica, del propòsit, de la recuperació, de la reparació i de la cura exigeix nous rituals. No cal que ens entretinguen. Cal que ens ajuntem. Cal que compartim l'espai, i cal que cultivem l'espai compartit. Ens calen espais protegits d'escolta atenta i d'igualtat.

El teatre és la creació en la Terra de l'espai d'igualtat entre éssers humans, déus, plantes, animals, gotes de pluja, llàgrimes i regeneració. L'espai d'igualtat i d'escolta atenta està il·luminat per la bellesa oculta i es manté amb vida en una intensa interacció de perill, equanimitat, saviesa, acció i paciència.

En l'*Avatamsaka Sūtra* (Sutra de la garlanda de flors), Buda enumera deu formes de gran paciència en la vida humana. Una de les més poderoses es diu *Paciència per percebre tot com un miratge*. El teatre sempre ha presentat la vida d'aquest món com si fora un miratge, de manera que ens permet veure a través de la il·lusió, la falsedat, la ceguera i la negació humanes amb una claredat i força alliberadores.

Estem tan segurs del que mirem i de com ho mirem que som incapaçs de veure i sentir realitats alternatives, noves possibilitats, punts de vista diferents, relacions invisibles i connexions intemporals.

Vivim un moment en què cal donar un aire nou a les nostres ments, als nostres sentits, a les nostres imaginacions, a les nostres històries i als nostres avenirs. Aquesta tasca no la poden dur a terme persones aïllades que treballen a soles. Aquesta tasca l'hem de dur a terme tots junts. El teatre és la invitació per dur a terme aquesta tasca tots junts.

Gràcies de tot cor per la vostra tasca.

Peter Sellars

Traducció a càrrec del Servei de Llengües de la Universitat Jaume I de Castelló.